

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Ryšky a soudkyň JUDr. Kateřiny Čuhelové, Ph.D., a Mgr. Ivy Krejčířové ve věci

žalobkyně: **S. K.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX

proti
žalované: **WLG Invest a.s.**, IČO 26289636
sídlem Zarámí 4077, 760 40 Zlín

o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkové újmy,

o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu ve Zlíně ze dne 12. března 2021, č. j. 28 C 32/2021-11,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

V záhlaví označeným usnesením soud prvního stupně nepřiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků, neboť ze strany žalobkyně jde o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva, jak již bylo ohledně stejného skutkového nároku dříve konstatováno v jiných specifikovaných řízeních.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání, ve kterém poukázala na své právo na spravedlivý proces a na své osobní a majetkové poměry.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněným subjektem (§ 201 o.s.ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o.s.ř.), bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), v souladu s ustanovením § 212a odst. 1 o.s.ř. přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení mu předcházející v rozsahu napadeném odvoláním i nad rámec odvolacích námitek bez nařízení jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.], a poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Podle § 138 odst. 1 o.s.ř. může předseda senátu na návrh přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.

Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 21 Cdo 987/2013, o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva jde ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 o.s.ř. zpravidla tehdy, je-li již ze samotných údajů (tvrzení) účastníka nebo z toho, co je soudu známo z obsahu spisu nebo z jiné úřední činnosti nebo co je obecně známé, bez dalšího nepochybné, že požadavku účastníka nemůže být vyhověno.

Již soud prvního stupně přílehavě postřehl, že ze strany žalobkyně se v tomto řízení jedná o opakované uplatnění nároku, ohledně kterého již bylo v minulosti pravomocně dovozeno zřejmě bezúspěšné uplatnění práva žalobkyní v jiných specifikovaných řízeních. I zde tedy opět platí odvolacím soudem dříve již opakovaně konstatovaný fakt, který musí být žalobkyni znám, že podání exekučního návrhu nemůže být ani dle Nejvyššího soudu neoprávněným zásahem do osobnostních práv (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 9. 2008, sp. zn. 30 Cdo 3912/2007, resp. ve srovnatelné věci neosvobození od soudních poplatků usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. 30 Cdo 5691/2015 a navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 25. 10. 2016, sp. zn. II. ÚS 2521/16). Exces v podobě podání návrhu k vymožení již splněného dluhu či obdobný exces oprávněného nelze v konkrétním případě z obsahu spisu dosledovat. K závěru, že se ze strany žalobkyně jedná o zřejmě bezúspěšné uplatnění práva, dospěl v minulosti ostatně i dovolací soud (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2017, sp. zn. 30 Cdo 1690/2017). Podmínky pro osvobození žalobkyně od soudních poplatků nemohou být v takovém případě splněny (§ 138 odst. 1 o.s.ř.) a řetězení žalob nemůže na tomto faktu změnit ničeho.

Se zřetelem k uvedenému proto odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, neboť odvoláním napadené rozhodnutí soudu prvního stupně není rozhodnutím, jímž se řízení končí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. i) o.s.ř.].

Brno 12. dubna 2021

JUDr. Michal Ryška v. r.
předseda senátu